

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoP/10/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418202306
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4418202306.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: U. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, so sídlom Nové Zámky, F. Kapisztóryho 1 ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: matka - R. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. R., A. G. XX, otec - Z. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom N. XXX, o zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 4. decembra 2019, č. k. 7P/227/2018-90, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1. Okresný súd Nové Zámky (súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“ v spojení s § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“) rozsudkom z 4. decembra 2019, č. k. 7P/227/2018-90 zmenil rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 11C/43/2009-38 z 28. 04. 2009 v časti o výživnom na maloleté dieťa: U. M., nar. XX. XX. XXXX tak, že výživné na maloletého sa zvyšuje zo sumy 50 eur mesačne na sumu 100 eur mesačne, počnúc od 02. 05. 2018.

1.2. Zročné výživné na maloleté dieťa U. M., nar. XX. XX. XXXX za obdobie od 02. 05. 2018 do 30. 11. 2019 v sume 950 eur povolil otcovi splácať po 30 eur mesačne spolu s bežným výživným až do vyrovnania pod stratou výhody splátok, počnúc právoplatnosťou rozsudku.

1.3. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“ alebo „ZoR“).

3.1. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že matka sa podaným návrhom domáha zvýšenia výživného na maloletého U. M., nar. XX. XX. XXXX zo sumy 50 eur mesačne na 100 eur mesačne. Návrh odôvodnila tým, že od nástupu do základnej školy nároky na výživu maloletého vzrástli, pribudli mu mimoriadne potreby, hrá futbal, lyžuje, chodí na plávanie, na motokros, rád cestuje, bolo mu potrebné kúpiť notebook a má zdravotné problémy so srdcom, kvôli čomu bol aj hospitalizovaný.

3.2. Matka na pojednávaní uviedla, že žiada zvýšiť výživné na 200 až 300 eur mesačne od podania návrhu, keďže naposledy o výživnom bolo rozhodované pred desiatimi rokmi, keď maloletý navštevoval materskú školu a teraz už navštevuje 9. ročník základnej školy v Leviciach, kde denne dochádza. Je to integrovaná, špecializovaná škola pre nadané deti, kde majú denne tri hodiny. Okrem toho chodí na futbal, zaujímajú ho počítače, učí sa angličtinu aj ruštinu. V súvislosti s učivom ohľadom počítačov sú vyššie náklady, pretože potrebuje mať USB kľúč a väčší softvér. Museli mu kúpiť notebook za 200 eur. Na futbal potrebuje športové oblečenie a obuv, a to kopačky aj halovky. Rýchlo mu rastie noha, preto mu ich musela dvakrát po sebe kupovať. Halovky aj kopačky stáli po 80 eur. Rád chodí so spolužiakmi do kina, kde je vstupné 5 až 6 eur. Potrebuje aj vreckové, ktoré dostával vo výške 30 eur mesačne.

V škole sa budú skladať na tablo a koncoročný výlet, dávajú si robiť tričká a bude sa pripravovať na strednú školu a chodiť na doučovanie so slovenčiny a matematiky. Má mobilný telefón, ktorý mu dobíja po 10 eur mesačne.

3.3. Ďalej uviedla, že jej náklady na živobytie sú 250 eur mesačne podnájom, 70 eur mesačne nájomné, plyn 40 eur mesačne, elektrina 40 eur mesačne, TV a internet 40 eur mesačne. Jej manžel H. V., nar. XX. XX. XXXX je invalidný dôchodca a má ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči maloletej U. V. 8-ročnej, ktorá je v náhradnej starostlivosti v Českej republike a na ňu výživné neplatí.

4. Otec na pojednávaní uviedol, že so zvýšením výživného nesúhlasí vzhľadom na svoj príjem a ďalšie dve vyživovacie povinnosti voči maloletým deťom M.: F. a W., na ktoré platí výživné po 50 eur mesačne. Býva s priateľkou v byte jej otca, ona je zamestnaná, zarába okolo 600 eur mesačne a má maloleté 10-ročné dieťa, na ktoré jeho otec platí výživné 80 eur mesačne. Do domácnosti jej prispieva sumou 70 eur mesačne na elektrinu, všetky náklady na domácnosť platí ona. Cestovné náklady do práce má 60 eur mesačne.

5. Kolízna opatrovníčka na pojednávaní navrhla zvýšiť výživné na sumu 200 eur mesačne vzhľadom na to, že od posledného rozhodovania o výživnom uplynula dlhá doba.

6. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že naposledy o výživnom na mal. U. M. rozhodoval Okresný súd Levice rozsudkom č. k. 11C/43/2009 - 38 z 28. 04. 2009, ktorým bolo manželstvo rodičov maloletého rozvedené a bola schválená dohoda rodičov, v zmysle ktorej mal. U. bol na čas po rozvedení zverený do osobnej starostlivosti matky, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok a otec bol zaviazaný na platenie výživného na maloletého v sume 50 eur mesačne. V tom čase boli obaja rodičia nezamestnaní, matka poberala nemocenské dávky a otec si zarábala len príležitostne. Obaja boli bez ďalších vyživovacích povinností.

7.1. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania dospel prvoinštančný súd k záveru, že v danom prípade došlo k zmene pomerov na strane maloletého, ako aj na strane rodičov. Zmena pomerov na strane maloletého spočíva v tom, že jeho odôvodnené potreby sa zvýšili na oblečenie, stravu, obuv, hygienické potreby ako aj v súvislosti s návštevou základnej školy (naposledy pri rozhodovaní o výživnom navštevoval materskú školu a teraz je žiakom 9. ročníka základnej školy). Maloletý navštevuje Základnú školu Andreja Kmeťa v U., kde denne dochádza a na začiatku školského roka platil za pracovné zošity z angličtiny 7,70 eura, matematiky 6 eur, fotografiu 210 eur, poistenie na začiatku školského roka 1,50 eura, výchovný koncert 1 euro, tričko (pamiatka na spolužiakov) 8,50 eura, testovanie KOMPARO 2,50 eura. Okrem toho za ZRPŠ platil 15 eur, triedny fond 5 eur a divadlo do Bratislavy 24 eur. Za slovenský jazyk platil 5 eur, za fyziku 3,50 eura, za chémiu 3,50 eura, ruský jazyk 6 eura a výlet do Osvienčimu 50 eur. Okrem toho maloletý hrá futbal, pričom za halovky a kopačky sa platí po 80 eur, vreckové dostáva 30 eur mesačne a bol mu zakúpený notebook za 200 eur. Ohľadom počítačov na tejto škole sú vyššie náklady, potrebuje mať USB kľúč a väčší softvér, čo tiež zvyšuje jeho životné náklady.

7.2. Matka pobera invalidný dôchodok v sume 378,70 eura mesačne. Býva v podnájme za ktorý platí 250 eur mesačne, za plyn 84,28 eura mesačne, fond opráv 75,45 eura mesačne, za elektrinu 40 eur mesačne a UPC 41,72 eura mesačne. Jej manžel H. V., nar. XX. XX. XXXX tiež pobera invalidný dôchodok vo výške 210 eur mesačne a má ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči maloletej U. V. 8-ročnej, ktorá je v náhradnej osobnej starostlivosti v Českej republike a na ktorú neplatí výživné. Matka vlastní osobné motorové vozidlo Daewoo Lanos.

7.3. Otec zarába priemerne mesačne 440,80 eura v čistom. Žije s priateľkou, ktorá zarába okolo 600 eur mesačne, pričom ona platí všetky náklady na ich živobytie a on jej prispieva len sumou 70 eur mesačne. Jeho priateľka má maloleté dieťa vo veku 10 rokov, na ktoré jeho otec platí výživné 80 eur mesačne. Otec má ďalšie dve vyživovacie povinnosti. Rozsudkom Okresného súdu Levice č. k. 10P/51/2013-64 z 4. júna 2013 bola schválená dohoda rodičov, v zmysle ktorej maloletý F. M., nar. XX. XX. XXXX bol zverený do osobnej starostlivosti matke O. T., nar. XX. XX. XXXX, a otec bol zaviazaný na platenie výživného na maloletého v sume 50 eur mesačne. Rozsudkom Okresného súdu Levice č. k. 10P/196/2015-40 z 1. marca 2016 bola schválená dohoda rodičov, v zmysle ktorej maloletý W. M., nar. XX. XX. XXXX, bol zverený do osobnej starostlivosti matke G. D., nar. XX. XX. XXXX, a otec bol zaviazaný na platenie výživného na maloletého v sume 50 eur mesačne.

8.1. Skúmajúc odôvodnené potreby maloletého, ako aj osobné a zárobkové možnosti a schopnosti rodičov dospel prvoinštančný súd k záveru, že návrh matky je dôvodný, preto zvýšil výživné na maloletého na sumu 100 eur mesačne od podania návrhu od 02. 05. 2018, keďže od posledného rozhodovania o výživnom sa potreby maloletého výrazne zvýšili, už navštevuje základnú školu, a to posledný ročník, s čím sú spojené zvýšené výdavky na oblečenie, stravu, obuv a školské potreby. Okrem toho maloletý hrá futbal, s čím sú spojené taktiež zvýšené náklady na zabezpečenie potrebného odevu

a obuvi. Zvýšené nároky má v súvislosti so školou a technickou podporou štúdia, preto mu musel byť zakúpený nový kvalitný notebook s príslušenstvom.

8.2. Poukázal na to, že pri predchádzajúcom rozhodovaní o výživnom v roku 2009 maloletý ešte nenavštevoval základnú školu. Vychádzajúc z príjmu otca dospel k záveru, že otec môže zo svojho príjmu v sume 440,80 eura mesačne (pri poslednom rozhodovaní o výživnom otec bol nezamestnaný a nemal žiaden príjem, len z príležitostných prác a napriek tomu bol schopný platiť výživné 50 eur mesačne) prispievať na výživu maloletého v sume 100 eur mesačne s poukazom na zákon č. 601/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého životné minimum na jednu plnoletú fyzickú osobu od 01. 07. 2017 predstavuje 199,48 eura mesačne, od 01. 07. 2018 predstavuje sumu 205,07 eura mesačne a od 01. 07. 2019 predstavuje sumu 210,20 eura mesačne. Vzhľadom na to, ak otec zaplatí zo svojho priemerného čistého mesačného príjmu vo výške 440,80 eura výživné na maloletého U. 100 eur, výživné na maloletého F. vo výške 50 eur mesačne a výživné na maloletého W. vo výške 50 eur mesačne, zostane mu 240,80 eura, čo je suma vyššia ako činí jeho životné minimum v jednotlivých obdobiach od 01. 07. 2017. Otcovi teda zostane dostatočne vysoká suma na jeho výživu aj zaplatenie nákladov na živobytie a reprodukciu pracovnej sily.

8.3. Pri rozhodovaní okresný súd prihliadol aj na to, že podľa zákona o životnom minime, životné minimum na maloleté dieťa predstavuje od 01. 07. 2017 sumu 91,06 eura mesačne, od 01. 07. 2018 sumu 93,61 eura mesačne a od 01. 07. 2019 sumu 95,96 eura mesačne, pričom otcovi uložil povinnosť platiť výživné 100 eur mesačne, čiže vo výške takmer rovnajúcej sa jeho životnému minimu, ktorá má postačovať na zabezpečenie bežných potrieb maloletého dieťaťa. Ďalej uviedol, že otec by si mal vzhľadom na svoje ďalšie vyživovacie povinnosti zabezpečiť dostatočné príjmy na to, aby tieto deti mohol v primeranom a požadovanom rozsahu zabezpečiť. U otca nebola zistená žiadna skutočnosť, ktorá by mu bránila nájsť si lepšie platenú prácu, a tak si aj zodpovedne plniť svoje vyživovacie povinnosti voči maloletým deťom.

9. Zvýšením výživného na 100 eur mesačne od 02. 05. 2018 vznikol otcovi nedoplatok na výživnom za obdobie od 02. 05. 2018 do 30. 11. 2019 v sume 950 eur (19 mesiacov x 50 eur mesačne výživné), ktorú mu súd povolil splácať po 30 eur mesačne podľa § 232 ods. 3, 4 Civilného sporového poriadku, aby zaplatením naraz celého nedoplatku nedošlo k ohrozeniu jeho životného minima a zároveň, aby potreby maloletého boli čo najskôr uspokojené.

10. O trovách konania rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal ich náhradu.

11.1. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého dieťaťa, žiadajúc odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a ponechal výživné na maloletého vo výške 50 eur mesačne, ktoré má záujem platiť aj napriek svojej životnej situácii. S napadnutým rozhodnutím sa nestotožňuje, pretože obsahuje zásadné nedostatky. Súd prvej inštancie nevykonal v potrebnom rozsahu dokazovanie, čím mu znemožnil, aby si uplatnil svoje procesné práva v takom rozsahu, že prišlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces a rozhodnutie tak vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Rozhodnutie je nepresvedčivé, matka poukazovala na neprimerané výdavky, ktoré nie sú odôvodnené vzhľadom na príjem matky ako aj otca.

11.2. Na pojednávaní preukázal vedenie exekúcií, ktoré sa snaží riešiť, spláca dlhy aj z obdobia spoluzitia s matkou maloletého, na ktorých sa nepodieľa. Exekúcie z tohto obdobia predstavujú sumu 20 880 Sk (700 eur + úroky za 10 rokov) a 36 132 eur (s dennými a mesačnými úrokmi) až do zaplatenia. Zdôraznil, že je zamestnaný viac ako 3 roky, pracuje ako vodič a denne vykladá tony vody. Práca je fyzicky a psychicky náročná. Poukázal na svoj nepriaznivý zdravotný stav. Konštatoval, že súd prvej inštancie prihliadol aj na príjem priateľky, ktorá má sama 2 maloleté deti, pričom jedno má od jedného roka diagnostikované viaceré zdravotné problémy, má špeciálnu stravu, ktorá je finančne náročná, preto mu nemôže finančne pomáhať a navyše nemá povinnosť sa o neho starať. Súd prvej inštancie neskúmal príjem manžela matky maloletého. Súd by mal prihliadnuť na to, že je odkázaný sám na seba, nemá rodičov ani súrodencov, ktorí by mu vedeli pomôcť.

12.1. Poznamenal, že by sa s matkou maloletého rád dohodol na tom, že by sa podieľala na splácaní spoločných dlhov. Dlhy prevzal na seba s ohľadom na to, že maloletý má kardiovaskulárne ochorenie a matka má tiež nepriaznivý zdravotný stav, čo mu však neumožňuje platiť nadštandardné výdavky maloletého. Zdôraznil, že maloletý má priveľa fyzických aktivít, keďže má zdravotné problémy. Matka nepredložila lekárske správy ohľadom zdravotného stavu mal. U., v dôsledku čoho by bolo potrebné posúdiť aj to, či stredná škola v Nitre - Ochrana osoby a majetku je pre neho vôbec vhodná.

12.2. Poukázal na to, že vedené exekúcie a ďalšie nerozvážnosti z mladosti mu neumožňujú zaobstaranie si vyššieho príjmu ako v súčasnosti má. Jeho príjem je pravidelný a zamestnanie trvalé. Prvoinštančný súd vypočítal výšku mesačného príjmu na sumu 440,80 eura bez ohľadu na to, že týmto

rozhodnutím budú znevýhodnené jeho ďalšie dve deti, pretože im nebude vedieť v rovnakom rozsahu zaobstarať ich potreby, keďže exekúcie sú mu strhávané a reálny príjem má na hranici životného minima. Vyčíslil svoje mesačné náklady pozostávajúce z nákladov na bývanie 70 eur, cesta do práce 60 eur, 12 eur kredit, poisťka na auto 30 eur štvrťročne, P. O. Box na doručovanie 15 eur štvrťročne a 150 eur výživné, čo spolu predstavuje sumu 307 eur bez oblečenia a stravy. Aj napriek nízkemu príjmu a vysokým nákladom si plní svoje vyživovacie povinnosti.

12.3. Zameškané výživné mesačne v splátke vo výške 30 eur nie je v jeho schopnostiach plniť, preto žiada o ponechanie vyživovacej povinnosti v pôvodne upravenej výške 50 eur. Do pozornosti odvolacieho súdu dal skutočnosť, že je dlhodobo práceneschopný, keďže ťažká fyzická práca si vyberá svoju daň na jeho zdraví, skončil aj so športovaním pre problémy s kolenami. Záverom dodal, že jeho príjem nie je mesačne v rovnakej výške a zvýšenie vyživovacej povinnosti spolu s úhradou zameškaného výživného by malo za následok, že by nevedel plniť svoje základné a zákonné povinnosti vo vzťahu k všetkým maloletým deťom.

13.1. K odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka maloletého, uvádzajúc, že nie je ekonomické kupovať lacný odev a obuv, ktorý nevydrží. V súvislosti s exekúciami, na ktoré otec maloletého poukazoval dodala, že tieto dlhy znáša rovnako a uhradza ich zrážkami z platu a z invalidného dôchodku. Vzhľadom na to, že mala zdravotné ťažkosti, musela zmeniť zamestnanie, v dôsledku čoho sa jej znížil príjem. Zdôraznila, že otec maloletého pracuje ako šofér a okrem mzdy poberá aj diéty, naproti tomu jej manžel poberá len invalidný dôchodok, ktorý zdokladovala súdu prvej inštancie. Súd správne prihliadol na príjem družky otca, keďže žijú v spoločnej domácnosti. Zdôraznila, že maloletý má 14 rokov a s tým súvisia aj vyčíslené výdavky. Rozhodnutie o tom, na akú strednú školu pôjde mal. U. študovať je na rozhodnutí matky a maloletého. Akékoľvek rozhodnutie, ktoré sa maloletého týka, konzultuje s detskou lekárkou.

13.2. V súvislosti s tým, že by mal byť otec maloletého na PN, o uvedenej skutočnosti na pojednávaní pred súdom prvej inštancie neinformoval. Otcovu PN považuje za účelovú s úmyslom žiadať o zníženie výživného a účelovo sa tak vyhnúť plneniu si svojej povinnosti. Ak súd na uvedené skutočnosti mieni prihliadnuť, mal by si vyžiadať doklady túto skutočnosť preukazujúce. Zdôraznila, že v minulosti bol otec maloletého odsúdený trestným rozkazom za trestný čin zanedbávania povinnej výživy. Záverom dodala, že v minulosti mala dôvod žiadať o zvýšenie výživného, avšak neurobila tak. Od poslednej úpravy sa podstatne zmenili pomery na strane maloletého, preto je dôvodné zvýšenie vyživovacej povinnosti otca tak, ako to rozhodol súd prvej inštancie, prípadne aby odvolací súd prehodnotil možnosť jeho zvýšenia na sumu 250 eur.

14. K odvolaniu otca sa písomne vyjadril aj kolízny opatrovník. Uviedol, že od posledného rozhodnutia súdu prišlo k zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa, ktoré navštevuje posledný ročník základnej školy a ten je spojený so zvýšenými výdavkami. Matka má zvýšené výdavky súvisiace aj so zabezpečením stravy, oblečenia, obuvi a školských potrieb. Vyživovacia povinnosť rodičov k mal. deťom má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Otec je s ohľadom na svoj vek, prax a skúsenosti schopný nájsť si akékoľvek vhodné zamestnanie a dosiahnuť tak príjem, z ktorého bude schopný si plniť vyživovaciu povinnosť a uspokojovať jeho potreby. Súd prvej inštancie správne prehodnotil schopnosti, možnosti a materiálne zabezpečenie oboch rodičov ako aj odôvodnené potreby maloletého. Vzhľadom na uvedené navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

15.1. Otec maloletého v písomnej replike k vyjadreniu matky uviedol, že matka k vyjadreniu predložila účelovo staršie trestné oznámenia s cieľom pošpiniť ho v očiach súdu aj kurately. Posledné trestné oznámenie bolo vykonštruované matkou, čo aj priznala, robila tak s úmyslom dostať ho do problémov a do väzenia. Vzhľadom k tomu, že sa stará o ich spoločného syna, upustil od trestného oznámenia pre krivé obvinenie. Matka nepredložila potvrdenie o príjme jej manžela tak, ako to uvádza v odvolaní. Rovnako tak nepredložila lekárske správy o zdravotnom stave syna. Ďalej uviedol zoznam exekúcií, ktoré sú proti nemu vedené pre dlhy, ktoré vznikli počas spolužitia s matkou maloletého, a sú to konania vedené pod sp. zn. 6Er/749/2006, oprávnený je Pohotovosť v sume 464,71 eura (nová sp. zn. 2Er/1778/2015), sp. zn. 9Er/344/2009 oprávnený GE Money v sume 937,36 eura, sp. zn. 14Er/193/2011, oprávnený EOS KSI Slovensko v sume 1 235,28 eura, sp. zn. 7Er/748/2012 oprávnený PRO CIVITAS v sume 1 587,27 eura, sp. zn. 9Er/306/2010, oprávnený EOS KSI Slovensko v sume 383,07 eura, čo spolu predstavuje sumu 4 607,69 eura s tým, že každá istina je úročená zo zostatkovej sumy do zaplatenia. Okrem spoločných dlhov má aj ďalšie, ktoré by mal súd zohľadniť, ak zohľadní dlhy matky, ktoré tiež nie sú ich spoločné. Na preukázanie svojho zdravotného stavu priložil lekárske potvrdenia, pričom nie sú ukončené všetky vyšetrenia a niektoré absolvuje v mesiaci marec 2020.

15.2. Opätovne poukázal na to, že príjem jeho družky nemôže byť zahŕňaný do posudzovania jeho majetkových pomerov, pretože ona nemá zákonnú vyživovaciu povinnosť k jeho maloletým deťom.

Zdôraznil, že vzhľadom k jeho nepriaznivému zdravotnému stavu je sťažená jeho možnosť nájsť si inú prácu. Nepoberá žiadne diéty, predložené boli jeho výplatné pásky, z ktorých uvedené jednoznačne vyplýva. Pracuje ako šofér a zároveň aj vykladá tovar. Nie je to nadštandardne platená práca, ale je vyhovujúca jeho možnostiam, schopnostiam a zdraviu. Poznamenal, že aj jeho ďalšie dve maloleté deti pochádzajúce z mimomanželského vzťahu majú rovnaké práva ako mal. U. Zvýšeným výživným pre U. je ohrozená vyživovacia povinnosť k jeho ďalším mal. deťom. Výživné by malo predstavovať približne 20 - 30 % z čistého príjmu, teda z približne 450 eur, pričom suma 30 % predstavuje 135 eur, pričom suma na 3 maloleté deti je podľa tejto úpravy 150 eur, čo je nad rámec zaužívanej praxe. S poukazom na uvedené skutočnosti zotrúva na podanom odvolaní.

16. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, neviazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 CMP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a dospel k záveru, že odvolanie otca povinného z vyživovacej povinnosti je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

17.1. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

17.2. Podľa § 121 CMP rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

18.1. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

18.2. Podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

19.1. V zmysle § 65 a § 66 CMP, odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu. Odvolací súd poznamenáva, že mimosporové konania sú ovládané princípom oficiality, teda v zásade ich možno začať bez návrhu. Z princípu oficiality tiež vyplýva, že v odvolacom konaní platí zásada neviazanosti odvolacieho súdu rozsahom odvolania vo veciach, ktoré možno začať aj bez návrhu, ako aj zásada neviazanosti odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi. Odvolací súd teda preskúmava rozhodnutie v celom rozsahu, teda aj tie výroky, ktoré odvolaním napadnuté neboli. Ide o úplnú apeláciu, pretože súd musí zistiť skutočný stav vecí.

19.2. Podľa § 62 ods. 1 - 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

19.3. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

19.4. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

19.5. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

19.6. Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

20. Odvolací súd poukazujúc na § 65 a § 66 CMP preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, pričom dospel k jednoznačnému záveru ohľadom nedostatočne zisteného skutkového stavu v súvislosti s rozhodnutím o povinnosti otca prispievať zvýšeným výživným na mal. Lucasa.

21. Ustanovenia § 121 CMP a § 78 ods. 1 Zákona o rodine vyjadrujú zásadu, že k zmene dohôd a súdnych rozhodnutí o výživnom môže dôjsť len na základe zmeny pomerov, zistenej porovnaním okolností dôležitých pre určenie výživného tak v čase skoršieho súdneho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodovania súdu. Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je však závažnejšia zmena pomerov, ktorou sa rozumie len zmena tých okolností na strane či už oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom. Takouto zmenou pomerov môže byť nárast potrieb detí, najmä v súvislosti s ich pribúdajúcim vekom, fyzickým vyspíevaním, formami prípravy na budúce povolanie, ale i zmena v možnostiach povinného plniť si vyživovaciu povinnosť v doterajšom rozsahu. V tomto prípade pôjde o rozšírenie alebo zúženie vyživovacích povinností povinného, jeho invaliditu, alebo také zvýšenie či zníženie (odôvodnený pokles) jeho zárobku či iných príjmov, prípadne ostatného majetku, ktoré skutočnosti ovplyvnia celkovú situáciu povinného, a to nielen na krátky čas.

22.1. Pri rozhodovaní o zmene výživného musí súd posúdiť komplexne všetky zmeny pomerov účastníkov, ku ktorým došlo od predchádzajúcej úpravy a musí taktiež prihliadnuť na vývoj životných nákladov za celé obdobie, ktoré uplynulo od vydania posledného rozhodnutia o výživnom, tzv. valorizačnú klauzulu zakotvenú v ust. § 78 ods. 3 Zákona o rodine. Rovnako tak nemôže opomenúť existenciu ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine, zakotvujúcu právo dieťaťa podieľať sa na dosiahnutej životnej úrovni svojich rodičov, či už v pozitívnom alebo negatívnom zmysle, ako i všeobecné hľadisko upravené v § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého pri rozhodovaní o výživnom sa prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

22.2. Odôvodnené potreby dieťaťa sú závislé predovšetkým od jeho veku, zdravotného stavu, fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie, od hodnoty jeho majetku, prípadne výšky vlastných príjmov dieťaťa a sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi rodičov. Ak sú tieto obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. V opačnom prípade odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, vrátane tvorby úspor, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale sú so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Výživné pre dieťa teda slúži nielen na uspokojovanie všetkých jeho odôvodnených hmotných potrieb (jedlo, ošatenie, obuv a pod.), ale aj ďalších potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa (vzdelávanie, príprava na povolanie, kultúrne, športové, rekreačné potreby, tvorba úspor a pod.). Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú teda rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru. Navyše súd prihliada i na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará a rovnako tak berie do úvahy prídavky na deti, ktoré sa sčasti podieľajú na úhrade potrieb detí.

23. Z obsahu spisu vyplýva, že predmetom tohto konania je návrh matky mal. U. M. na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca k tomuto dieťaťu, ktorý odôvodnila tým, že nastala podstatná zmena okolností na strane maloletého syna, ako aj na strane otca. Poukázala na výdavky, ktoré má v súvislosti s výchovou a výživou, a to náklady na denné cestovanie do školy v Leviciach pre nadané deti. Okrem toho chodí na futbal, zaujímajú ho počítače, učí sa angličtinu aj ruštinu. V súvislosti s učivom ohľadom počítačov má vyššie náklady (potrebuje mať USB kľúč a väčší softvér). Musela mu kúpiť notebook za 200 eur. Na futbal potrebuje športové oblečenie a obuv, a to kopačky aj halovky. Rýchlo mu rastie noha, preto mu ich musela dvakrát po sebe kupovať. Halovky aj kopačky stáli po 80 eur. Rád chodí so spolužiakmi do kina, kde je vstupné 5 až 6 eur. Potrebuje aj vreckové, ktoré dostával vo výške 30 eur mesačne. V škole sa budú skladať na tablo a koncoročný výlet, dávajú si robiť tričká a bude sa pripravovať na strednú školu a chodiť na doučovanie so slovenčiny a matematiky. Má mobilný telefón, ktorý mu dobíja po 10 eur mesačne. Ďalej uviedla, že jej náklady na živobytie sú 250 eur mesačne podnájom, 70 eur mesačne nájomné, plyn 40 eur mesačne, elektrina 40 eur mesačne, TV a internet 40 eur mesačne. Posledná súdna úprava vyživovacej povinnosti otca k mal. U., nar. XX. XX. XXXX, bola rozsudkom Okresného súdu Levice č. k. 11C/43/2009 z 28. 04. 2009, ktorým bola okrem iného určená vyživovacia povinnosť na mal. U. sumou 50 eur.

24. Odvolací súd preskúmavajúc dôvodnosť podaného odvolania otca dospel k záveru, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav veci, v dôsledku čoho vec nesprávne právne posúdil.

Poznamenáva, že mimosporové konania sú ovládané vyhľadávacím princípom (tzv. materiálne konania), na čo nová právna úprava (CMP) reagovala ustanoveniami, ktoré poskytujú súdom dostatočný priestor na to, aby zistili stav veci. Súd preto „musí“ iniciatívne zasahovať do konania, najmä do dokazovania, čím na seba preberá významnú mieru dôkaznej iniciatívy. Keďže jedným z najdôležitejších princípov mimosporového konania je princíp ochrany verejného záujmu (čl. 1 CMP), sudy uplatňujú aj iné metódy konania než v sporovom konaní (napr. súd môže konať z úradnej povinnosti, uplatňuje sa v širšej miere vyšetrovací princíp, princíp oficiality, princíp materiálnej pravdy a pod.).

25.1. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie pri posudzovaní pomerov na strane matky vychádzal z toho, že jej príjem pozostáva z invalidného dôchodku v sume 378,70 eura mesačne a poukázal na výdavky, ktoré má v súvislosti s vedením domácnosti (nájomné 250 eur mesačne, za plyn 84,28 eura mesačne, fond opráv 75,45 eura mesačne, za elektrinu 40 eur mesačne a UPC 41,72 eura mesačne). Konštatoval, že jej manžel H. V., nar. XX. XX. XXXX tiež poberá invalidný dôchodok vo výške 210 eur mesačne a má ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči maloletej U. V. 8-ročnej, ktorá je v náhradnej osobnej starostlivosti v Českej republike a na ktorú neplatí výživné. Matka vlastní osobné motorové vozidlo Daewoo Lanos.

25.2. Súd prvej inštancie však neskúmal, aké príjmy má matka zo závislej činnosti, hoci bola v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie zamestnankyňou spoločnosti Tatra banka, a. s. Bratislava, pričom v podanom návrhu na zvýšenie výživného z 02. 05. 2018 uvádzala, že jej priemerný zárobok je 500 eur mesačne. Aj keď sa na č. I. 33 spisu nachádza potvrdenie o príjme matky z Tatra banky, a.s., Hodžovo námestie 3, Bratislava, za obdobie od 01.06.2019 do 08.2019, súd prvej inštancie súd prvej inštancie sa s týmto príjmom matky maloletého dieťaťa vôbec nezaoberal pri posudzovaní pomerov na jej strane, nevyžiadal si od tohto zamestnávateľa matky správu o zárobku za september a október 2019 a pracovnú zmluvu i pracovnú charakteristiku na matku od tohto zamestnávateľa. Odvolací súd vykonal lustráciu v registri Sociálnej poisťovne ohľadom zamestnania a príjmov matky, pričom z lustrácie z 01. 04. 2020 je zrejmé, že matka zmenila zamestnanie a od 01. 01. 2020 pracuje v spoločnosti NZBD ASTRA n. o., so sídlom Nové Zámky, Nábrežná 22 a poberá invalidný dôchodok vo výške 389,70 eura, z ktorého sú jej vykonávané zrážky vo výške 24,80 eura. Vzhľadom na uvedené skutočnosti bude potrebné, aby sa súd prvej inštancie dopytoval u bývalého zamestnávateľa matky spoločnosti Tatra banka, a. s., z akých dôvodov prišlo k skončeniu jej pracovného pomeru u tohto zamestnávateľa aby si zároveň vyžiadal aj potvrdenia o dosahovanom príjme v čase, keď bola u neho v pracovnom pomere, pričom uvedené skutočnosti je potrebné zistiť na dôsledné posúdenie majetkových pomerov matky. Bude tiež potrebné zistiť výšku aktuálneho invalidného dôchodku matky ako aj výšku dôchodku jej manžela, s ktorým žije v spoločnej domácnosti, za účelom dokreslenia celkových majetkových pomeroch matkinej rodiny.

26.1. Pokiaľ ide o schopnosti, možnosti a majetkové pomery na strane otca, odvolací súd ich považuje taktiež za nedostatočne zistené. Súd prvej inštancie uviedol, že otec zarába priemerne mesačne 440,80 eura v čistom, že žije s priateľkou, ktorá zarába okolo 600 eur mesačne, pričom ona platí všetky náklady na ich živobytie a on jej prispieva len sumou 70 eur mesačne. Jeho priateľka má maloleté dieťa vo veku 10 rokov, na ktoré jeho otec platí výživné 80 eur mesačne. Otec má ďalšie dve vyživovacie povinnosti. Rozsudkom Okresného súdu Levice č. k. 10P/51/2013-64 z 4. júna 2013 bola schválená dohoda rodičov, v zmysle ktorej maloletý F. M., nar. XX. XX. XXXX bol zverený do osobnej starostlivosti matke O. T., nar. XX. XX. XXXX, a otec bol zaviazaný na platenie výživného na maloletého v sume 50 eur mesačne. Rozsudkom Okresného súdu Levice č. k. 10P/196/2015-40 z 1. marca 2016 bola schválená dohoda rodičov, v zmysle ktorej maloletý W. M., nar. XX. XX. XXXX, bol zverený do osobnej starostlivosti matke G. D., nar. XX. XX. XXXX, a otec bol zaviazaný na platenie výživného na maloletého v sume 50 eur mesačne.

26.2. Odvolací súd vytyka súdu prvej inštancie, že ako priemerný mesačný príjem otca ustálil v sume 440,80 eura. Odvolaciemu súdu však nie je zrejmé, za aké obdobie má byť tento priemerný mesačný príjem, keďže súd prvej inštancie uviedol len sumu, pričom opomenul uviesť aj to, z akých hodnôt a za aké obdobie vychádzal. Obvykle sa pritom priemerný mesačný príjem posudzuje za obdobie posledných 12 mesiacov. Takýto záver potom nemožno považovať za správny, keď nie je možné preskúmať, z čoho súd vychádzal. Z lustrácie vykonanej súdom prvej inštancie ohľadom príjmov otca je taktiež zrejmé, že v roku 2018 v mesiaci október a november otec žiaden príjem nepoberal, pričom súd prvej inštancie nezisťoval, z akého dôvodu bol spôsobený výpadok jeho inak pravidelného príjmu. Zo žiadosti súdu prvej inštancie z 19. 11. 2019 vyplýva, že súd dopytoval zamestnávateľa otca - spoločnosť ADAMITTO s. r. o., so sídlom Košice, Kostrova 23, či otec s ohľadom na prácu, ktorú vykonáva (vodič z povolenia) poberá diéty, s tým, že v prípade ak ich poberá, žiadal zaslanie rozpisu vyplácaných diét za obdobie od začiatku pracovného pomeru za každý mesiac jednotlivo. Uvedená správa zamestnávateľa nebola súdu prvej inštancie doručená a odvolaciemu súdu nie je zrejmé, z akých dôvodov súd prvej inštancie

upustil od vyžiadania si tejto správy. Skutočnosť, že mu zamestnávateľ otca žiadanú správ nezaslal ešte neznamena, že stratila opodstatnenie v kontexte posudzovanej veci. Vzhľadom na uvedené mal súd prvej inštancie opätovne zamestnávateľa dopytovať o poskytnutie žiadaných informácií, majúc pritom na zreteli ich význam pri posudzovaní majetkových pomerov na strane otca, mal si tiež vyžiadať pracovnú zmluvu od tohto zamestnávateľa otca a pracovnú charakteristiku na neho, aby zistil jeho pracovnú morálku a či v dostatočnej miere využíva svoj pracovný potenciál, alebo čo mu v tom bráni a ak otec tvrdí, že je práceneschopný, zistí od kedy a v akej výške poberá nemocenské dávky.

26.3. V súvislosti s príjmami otca navyše odvolací súd dáva súdu prvej inštancie do pozornosti, že v prípade pochybností o príjmoch, najmä keď sú neprimerane nízke, je potrebné prihliadnuť aj na výšku minimálnej mzdy, ktorá bola v roku 2018 vo výške 480 eur, v roku 2019 vo výške 520 eur a od 01. 01. 2020 predstavuje minimálna mzda 580 eur, čo je približne 476,74 eura netto. Príjmy otca sú pomerne nízke, preto je potrebné dôsledne zisťovať, či ide o skutočný a jediný príjem otca. Rozhodnutie je v nadväznosti na uvedené nedostatky vo vykonanom dokazovaní nepresvedčivé a neodrážajúce skutočný stav veci. Takéto skúmanie majetkových pomerov nemožno považovať za dostatočné na účely zistenia skutočného stavu veci a riadne posúdenie pomerov na strane rodiča povinného z vyživovacej povinnosti.

27. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie predčasne rozhodol, keď vo veci nevykonal dostatočné dokazovanie na zistenie skutkového stavu, ktorý by umožňoval vo veci vyniesť spravodlivé rozhodnutie, v dôsledku čoho vec nesprávne právne posúdil. Zdôrazňuje, že pre určenie rozsahu vyživovacej povinnosti sa musia brať do úvahy odôvodnené potreby oprávneného, ako aj možnosti, schopnosti a majetkové pomery povinného rodičov. Hľadisko možností, schopností a majetkových pomerov povinného rodiča je potrebné chápať tak, že rozhodujú jeho reálne zárobkové a majetkové možnosti. Je preto úlohou súdu podrobne zisťovať predovšetkým zárobkové možnosti oboch rodičov ako povinných a získať spoľahlivý poznatok o ich skutočných príjmoch. Je nutné porovnať uvedené faktory u oboch rodičov navzájom (možnosti, schopnosti, majetkové pomery) a zohľadniť tiež osobnú starostlivosť o dieťa prípadne o spoločnú domácnosť.

28. V danej veci sa matka domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti otca na maloletého U., pričom z obsahu súdneho spisu nie je jednoznačné, aké zvýšenie mala na mysli, keď v návrhu na zvýšenie vyživovacej povinnosti žiadala zvýšiť povinnosť otca prispievať na výživu mal. dieťaťa zo sumy 50 eur na 100 eur, poukazujúc pritom na pôvodnú úpravu výživného, ktorá bola v roku 2009. Na pojednávaní nariadenom na deň 14. 10. 2019 matka uviedla, že trvá na zvýšení výživného vo výške z 50 eur na 200 eur. V záverečnom návrhu na pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený rozsudok následne uviedla, že žiada zvýšiť výživné na sumu 300 eur mesačne od podania návrhu. Odvolací súd poznamenáva, že súd prvej inštancie v predmetnej veci nie je síce viazaný návrhom účastníka - v danej veci matky mal. dieťaťa, avšak je potrebné si v konaní ustáliť, čo účastník konania v zásade žiada. Bez toho, aby súd venoval pozornosť uvedeným tvrdeniam matky v konaní, ktorá pri každom úkone súdu menila svoj návrh ohľadom zvýšenia výšky výživného, ktoré požaduje pôsobí zmätočne. Vzhľadom k uvedenému nemožno dospieť k záveru, či súd prvej inštancie návrhu matky vyhovel čiastočne alebo v celom rozsahu.

29. Súd prvej inštancie však výživné na maloletého U. zvýšil zo sumy 50 eur na sumu 100 eur od 02. 05. 2018, konštatujúc, že prihliadol na odôvodnené potreby maloletého, ktoré sú zvýšené, ale videl i zmenu pomerov na strane otca vo zvýšení jeho príjmu, keď v čase pôvodnej úpravy bol nezamestnaný, rovnakú zmenu vzhliadol aj na strane matky. Odvolací súd ale vychádzajúc z obsahu súdneho spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav na strane príjmov a majetkových pomerov, a to tak matky ako aj otca maloletého. Z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že v čase rozhodovania súdu prvej inštancie bola matka zamestnaná v spoločnosti Tatra banka, a.s., a teda jej jediný príjem nepredstavoval invalidný dôchodok približne vo výške 380 eur. Navyše býva v domácnosti s manželom, ktorý je rovnako tak ako ona poberateľom invalidného dôchodku, má vyživovaciu povinnosť k mal. dcére. Súd prvej inštancie však na príjmy matky zo závislej činnosti neprihliadol. Tiež na strane otca je potrebné zisťovať opätovne jeho príjmy, keď nebolo v konaní preukázané, či poberá alebo nepoberá aj diéty s ohľadom na to, že pracuje ako vodič z povolania. Jeho príjem je takmer na úrovni minimálnej mzdy, čo s ohľadom na jej výšku upravenú pre každý kalendárny rok navodzuje dôvodnú pochybnosť o tom, či ide o jediný a skutočný príjem otca, čo je potrebné v ďalšom konaní dôsledne skúmať. Navyše má otec tri vyživovacie povinnosti. Žije s družkou, ktorá má taktiež vyživovaciu povinnosť k mal. dieťaťu, ktoré s nimi žije v spoločnej domácnosti. V naznačenom smere súd prvej inštancie nevykonal potrebné dokazovanie i napriek tomu, že z § 36 CMP jednoznačne vyplýva povinnosť súdu, že je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutkového stavu veci. Predmetné konanie je totiž konaním nesporným, v ktorom sa uplatňuje vyšetrovacia zásada s cieľom riadneho zistenia skutkového stavu. S ohľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd považuje za nedostatočné

zistené príjmy a majetkové pomery oboch rodičov maloletého, čo má za následok nesprávne zistený skutkový stav potrebný pre rozhodnutie o výške vyživovacej povinnosti otca na maloletého U..

30. V ďalšom konaní súd prvej inštancie doplní dokazovanie zistením celkových príjmových pomerov na strane matky i otca, a to konkrétne výškou príjmu matky, zistením dôvodu skončenia jej pracovného pomeru v spoločnosti Tatra banka, a.s., a taktiež aj jej súčasnými príjmami zo závislej činnosti. Rovnako bude postupovať aj v prípade skúmania pomerov na strane otca, pričom zistí, či pracovný pomer otca u zamestnávateľa ADAMITTO, s.r.o. aj naďalej trvá, aké má príjmy zo zamestnania jednotlivu za mesiace, a to brutto ako aj netto, so všetkými zložkami mzdy a bude sa opätovne dopytovať, či otec poberá aj diéty a skúmať, či a ako vyplatené diéty ovplyvňujú životnú úroveň otca. U oboch rodičov prihliadne na príjmy ich partnerov, s ktorými žijú v spoločnej domácnosti, keďže to má význam pri posudzovaní životných nákladov a výdavkov rodičov. Súd prvej inštancie taktiež opätovne preskúma a prehodnotí odôvodnené potreby maloletého s ohľadom na dobu, ktorá prešla od posledného rozhodnutia o výživnom a zistí jeho pomery v čase nového rozhodnutia. S ohľadom na takto zistený skutkový stav a riadne vykonané dokazovanie opätovne rozhodne o návrhu matky na zvýšenie výživného pre maloletého U. a svoje rozhodnutie odôvodní v súlade s ust. § 220 CSP.

31. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil pre nesprávne právne posúdenie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie v zmysle § 391 ods. 1 CSP. Súd prvej inštancie musí v ďalšom konaní po doplnení dokazovania v naznačenom smere nanovo rozhodnúť, pričom svoje rozhodnutie aj riadne odôvodní a rozhodne aj o trovách celého konania vrátane tohto odvolacieho konania. Názorom odvolacieho súdu je súd prvej inštancie v ďalšom konaní viazaný (§ 391 ods. 2 CSP).

32. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).